

Pepa Poch

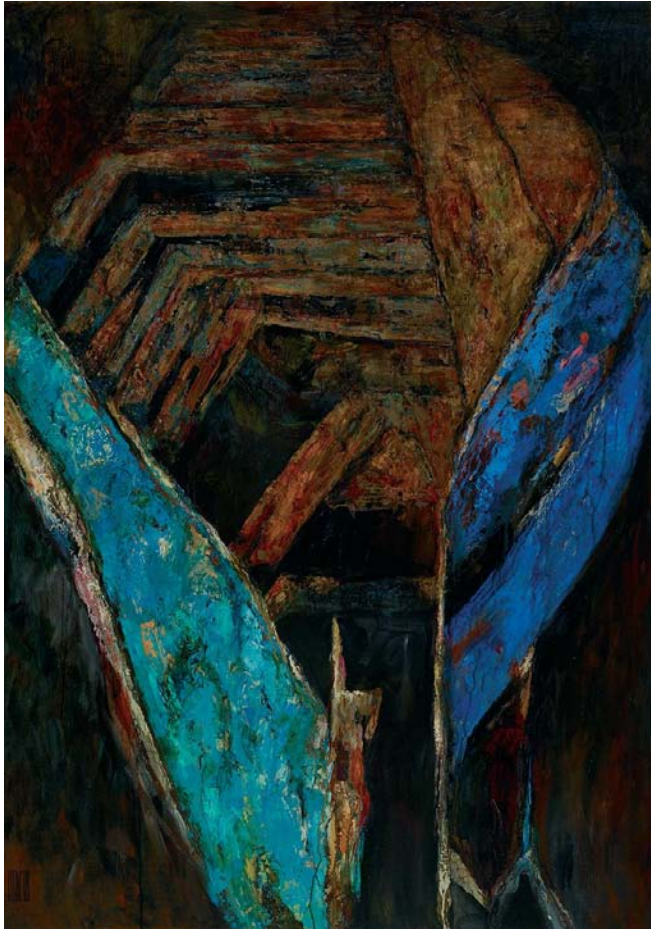
Josep Fèlix Bentz*

“Abans d’aprendre a llegir ja sabia pintar i ha sabut traslladar a l’art la seva gran força interior”, escrivia la nostra bona amiga i crítica d’art Maria Lluïsa Borràs.

Pepa Poch, una artista on el color és la base del seu esperit. De ben joveneta va començar a pintar. L’any 1980 va fer un màster a l’escola Ramon Folch i va ser becada per la Fundació Pierre Cardin de París. Aquell

any també va obtenir el Premi honorífic per part de la Fundació Roviralta. Una altra passió inunda la seva ànima: viatjar i conèixer món, indrets nous, espais i cultures diferents, olors i llums, músiques, moviments. Així, el 1989 inicia les estades a París, Lago di Como (Milà), Londres, Roma, Portugal, Venècia. Més tard, el 1991 es traslladarà i viu a Guinea Conakry (Àfrica), on aprèn la tècnica sobre paper i llenç amb pigments naturals.

És el moment on comença a fer els primers esbossos per realitzar murals. Ja en plena eufòria olímpica de la ciutat de Barcelona, es muda a la ciutat de Nova York. Allà treballa obra sobre paper per a D. World. Però és el 1999 l’any que succeiran fets molt rellevants en la seva trajectòria professional. En primer lloc, instal·la la seva residència i taller en un vaixell al port de

Autora: *Pepa Poch*
(Barcelona, 1960)
Títol: La Quintaesencia
Data: 2009
Tècnica: Oli sobre tela de lli
Mides: 162 x 145 cm
Col·lecció particular
Signat angle inferior esquerre

* Historiador de l’art. jbentz@reialcerclearartistic.com

Barcelona, on investiga i recerca la temàtica de la mar, i comença a desenvolupar els primers llenços i esbossos per a la seva pròxima exposició a París. Però el fet que més marca la seva trajectòria pictòrica i professional és el seu nomenament com a un dels quinze membres de l'ICA "International Colour Authority" de Londres, associació que tria les tendències de color en els segments del disseny i la moda a tot el món. A partir d'aquest moment, els singulars i personals colors dels seus quadres han estat seleccionats i han servit per marcar les tendències de color internacional fins a la data actual, en què Pepa Poch ha presentat les tendències de 2011-12. Les seves obres il·lustren els catàlegs de tendències, així com les portades de múltiples revistes, com per exemple, *Interiores*.

És per aquest motiu pel qual tractem i parlem de Pepa Poch com a creadora de colors. No és estrany que el referit domini de la paleta des de la infància li hagi permès convertir-se amb els anys en una innovadora i autèntica creadora de colors que rep any darrer any, el reconeixement d'aquesta prestigiosa associació Internacional de l'ICA -*International Color Authority* de Londres, que escull les seves obres per il·lustrar les noves tendències: "Els Ulls del Món", "ICA Pannel 2008"; "Damasco", "ICA Pannel 2009-2010"; "Historia" "ICA- Front cover-Interior Lifestyle Winter 2010" ; "La Quinta-esencia", "ICA Pannel Summer 2011"; «Face Moon», "ICA Pannel 2012".

A partir d'aquí, la seva trajectòria professional ha esdevingut imparable i plena d'exposicions i d'èxits, amb mostres a Aix en Provence (França), a L'Havana (Cuba), a la Maison de la Catalogne (COPEC), Saint Germain de Pres, París (França), a "Los Aljibes de Tahiche" (Lanzarote, sala d'art creada

per César Manrique); al Museo Casa de Colón de Las Palmas de Gran Canaria i a "Los Lavaderos" de Santa Cruz de Tenerife. També va presentar a Seattle i a Nova York (Jacob K. Javits Convention Center), obres gràfiques seriades, així com a la Casa Palacio Salazar, de La Palma (Monument declarat Patrimoni de la Humanitat).

Un altre fet interessant a destacar és que l'any 2003 trasllada la seva residència a l'Empordà, on el màgic i meravellós entorn mediterrani inspira el caràcter creatiu de Pepa, que repercutirà en la gestualitat de les seves pinzellades, colors i expressions. Al meu entendre, no cal buscar una arrel onírica o esotèrica per desxifrar el fons de la poètica de Pepa Poch, ja que el seu llenguatge no es basa en aquest precepte. L'elecció de colors i mitjans expressius, constitueix una de les exclusives més singulars de l'art de Pepa Poch.

Ens trobem, doncs, en el moment àlgid de la trajectòria professional de Pepa on es succeiran gran quantitat d'exposicions i premis com "La Mar Salada" a la Galeria Herraiz de Madrid i a la Fundació Antonio Gala de Còrdova; exposicions a la Rarity Gallery, Mikonos, Grècia; a Cyprus Art, Sant Feliu de Boada, Girona o la presentació del projecte «Survivors» al Museu de la Pia Almoina de Barcelona, itinerant després a l'Europa Museum Schengen de Luxemburg, al CSV «The Incubator of Art in New York», al Instituto Cervantes de Xicagó, i al Museo de Bellas Artes de Tenerife.

Els darrers projectes han estat "De la Supervivència al Renaixement" exposat al Mercat Vell, espai d'Art de l'Ajuntament de Sitges, l'exposició Domaine de Capelongue" a la Maison Edouard Loubet, Bonieux, Provence-Luberon, França, l'exposició "Colors Evolutius 2009-2011" a la Fundació

Àngel Planells, de Blanes, «Renaissance» presentat a l'Església-Museu de Sant Joan d'Arties, Vall d'Aran, i la participació en el projecte creat pel Reial Cercle Artístic de Barcelona «Post Human», celebrat al Wynwood Arts District de Miami dins del marc d'Art Basel.

Recentment ha presentat també a Ideas&Pasión, Hàbitat Valencia, "Art Pepa Poch Textile Collection, per Gancedo" i ha rebut el premi Funde 2009 en la disciplina de l'activitat artística i cultural més representativa.

També és important anomenar la col·laboració amb diferents ONG i treballs en projectes solidaris com "Chamamote", amb Joan Raventós, que han creat la imatge per a "Somos Uno", i la recent col·laboració amb la

Fundació ACE (Institut Català de neurociències aplicades), on es fa palesa la gran humanitat i sensibilitat de l'artista entorn als problemes socials actuals.

Per acabar: Pepa Poch, creadora d'olis, d'esbossos, de dibuixos, de gravats, de ceràmiques, de catifes, de perfums... propostes que sedueixen i captiven de forma contundent a l'espectador, en les quals descobrim una inesgotable i constant recerca amb l'objectiu d'envair la profunditat del nostre «ego» i implantar la llavor de l'esperança i de l'entelèquia. Aquesta exaltació d'entusiasme i apoteosi és el que sincerament em transmet de forma dogmàtica i pura l'obra de Pepa Poch, una gran artista que "abans d'aprendre a llegir, ja sabia pintar."

Bibliografia

Realidad Mágica. Ediciones del Umbral, 2002. Editat en castellà, anglès i alemany
La Mar Salada. Editorial SYL, Creaciones Gráficas, 2004. Editat en castellà i en anglès
Oil on Canvas. Editorial Tallers Gràfics Hos-

tench, Generalitat de Catalunya, departament de Cultura, 2005. Editat en català i en castellà
Survivors. Editorial Bertuch, 2007. Editat en català, castellà, anglès, francès i alemany